

пристигание, особено беззавѣтното имъ движение на нозе съ вѣгътъ „ура“, произведе цѣла нравствена пертурбация. Изморения противникъ почувствува пристиганieto на прѣсни подкрѣпления и неговата енергия намали. Истощенитъ и отчаяни защитници се увѣриха, че тѣ не сѣ забравени отъ другаритѣ си, и потърсѣха въ дълбочинитѣ на гърдитѣ си нова сила за да продължаватъ борбата.

Въ 6¹/₂ часа пристигнаха и останалитѣ части на 16-й Стрѣлковъ баталионъ съ генерала Радецки на чело. Последния, слѣдъ кратка ориентировка, можа да констатира, че най слабото и чувствително мѣсто въ дадената минута бѣше Страничната височина. Тамъ се и насочватъ ротитѣ отъ 16-й баталионъ. Орловскитѣ и Брянски роти, подбодрени, прѣминуватъ отъ ново въ настѣпление, и къмъ 7¹/₂ часа турцитѣ, слѣдъ упорно съпротивление, напуцатъ височината. Въ 8 часа, заедно съ настѣпающата темнина, почна да отслабва и боя; часа отъ 8¹/₂ насетѣ се раздаваха само единични изстрѣли. 16-ия баталионъ слѣдъ това се расположи на Страничната височина, гдѣто и остана прѣзъ ноцѣта.

При разгледване боя на 11-ий августъ могатъ да се направятъ слѣдующитѣ изводи и бѣлѣжки:

1) Забѣлѣжителната енергия, която проявиха защитницитѣ на Шипка прѣзъ този день, повидимому, надминуваше човѣческиятъ усилия. 7500 души се биятъ цѣли 16 часа срѣщу 23—24 хиляди турци, отъ които ³/₄ бѣха низами, испитани и закалени въ боеветѣ срѣщу Черна-Гора. Мужеството на защитницитѣ бѣше резултатъ на онова високо съзнание на дълга, съ което тѣ бѣха проникнати. Българскитѣ опълченци се биеха за скъпата свобода на своето поробено отечество, и тѣзи свята идея напълно имъ замѣняваше отсъствието на нужната военна подготовка. Русскитѣ войници се сражаваха за Царя и вѣрата, и за да поддържатъ славата и традициитѣ на руското оржие и на своитѣ славни части.